

Д-ръ Д. ГАВРИЙСКИ

Освобождението на Севлиево *)

Въ сжбота, на 25 юний 1877 год., изъ Севлиево се разнесе радостната вестъ, че руситѣ пристигатъ да освободятъ града отъ вѣковното турско робство. Тази дивно хубава вестъ се разнесе вследствие появата на около 15 души хусари отъ дивизията на генералъ Шилдеръ—Шулднеръ, които къмъ пладне се занимаха по пътя Крушево—Севлиево и ясно се очертаваха предъ погледитѣ на любопитнитѣ севлиевски граждани, турци и българи.

Дивизията на споменатия генералъ бѣше прѣсната на северъ отъ сегашната ж.-п. линия Левски—Горна Орѣховица. Единъ ескадронъ отъ тази дивизия, изпратенъ отъ нейнитѣ предни части по разузнаване, бѣше спрѣлъ да преношува въ с. Сухиндолъ, отъ гдето потегли съ посока къмъ Севлиево. Явилитѣ се край града хусари, на 25 юний, бѣха отъ този ескадронъ.

Хусаритѣ ездѣха бавно, поспирваха се и разглеждаха напредъ и въ страни. Населението ги бѣ сметнало отначало за черкези и за това българитѣ се бѣха изпоплашили, а турцитѣ предположиха, че рускитѣ войски, за които имаше сведения, че сж минали Дунава и напредватъ, сж се оттеглили разбити и затова по-злостно отъ тѣхъ закроиха нови планове за мѣстъ и сѣчь.

Не далеко отъ пътя Севлиево—Търново конницитѣ поспрѣха и двама отъ тѣхъ насочиха далекогледитѣ си напредъ. Като съзрѣха добре телеграфнитѣ стълбове по споменатия пътъ, всички препуснаха нататѣкъ. Дошли на пътя, тѣ скѣсахъ телеграфнитѣ жици и по стълбоветѣ, се отправиха точно за телеграфната станция въ града, гдето и спрѣха. На-

*) По разказитѣ на г. г. Д. Каравановъ и братя Никола и Стефанъ Хр. Геневи.